

ODEWSTANIE (4) *sb n*

odewstanie (2), **odwstanie** (2); odewstanie *SienLek* (2); odwstanie *Mącz* (2).

N sg odewstanie (4).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w. s.v. odewstać.

Oddzielenie się od całości, nieprzyleganie; interstitio, redivia, reduvia Mącz (4) : Interstitio, Odpádnienie/ Odwftánie/ odkliyenie. *Mącz* 173a.

odewstanie czego (3): Przychodzi tho záciékánié/ á odewftánié kopyt z rozmaítých przyczyn *SienLek* 177v, Aaaa. *Cf odwstanie czego od czego.*

odwstanie czego od czego (1): Redivia [...], Odwftánie skóry y mięfá od paznokci. *Mącz* 349a.

Synonim: odrażenie.

Cf ODEWSTAĆ

MM